

РЕШЕНИЕ

№ 6451

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8355** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на Х. Н., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. С. С. САК, с адрес за призоваване: С., [улица], ет. 3, оф. 309, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-003879/12.06.20 г., издадена от П. П. на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2А, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Жалбоподателят моли съдът да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна тъй като не били налице фактическите основания за издаването ѝ. В чл. 171, т. 2А, б. „А“ от ЗДвП се предвиждало, че се прекрива регистрацията на МПС на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление. Изразът „не притежава съответното СУМПС“ следвало да се тълкува в смисъл, че за да бъде наложена тази ПАМ водачът трябва да е неправооспособен, а именно да е налице нарушение на чл. 150 или 150а от ЗДвП. В случая това условие не било налице. Към момента на проверката водачът на автомобила Х. Н. е притежавал СУМПС, издадено от Федерална Република Н., валидно за категорията автомобил, която е управлявал, което СУМПС представил на контролите органи при извършената проверка и копие било приложено към настоящата жалба. В жалбата към НП също било посочено, че това СУМПС, издадено

във Федерална Република Н. е представено на контролните органи. Водачът е имал право да управлява предоставения му автомобил с въпросното СУМПС на основание чл. 162, ал. 2 от ЗДвП, тъй като разрешението за пребиваване било издадено на 12.12.2019 год. и към момента на извършване на проверката не била изминала повече от 1 година, а само 6 месеца.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. Н. чрез АДВ. С. Д. С., редовно призован, представлява се от адв.М., с пълномощно от с.з.

ОТВЕТНИКЪТ П. П., ПОЛИЦЕЙСКИ ИНСПЕКТОР В СДВР, ОТДЕЛ "ПП", редовно призован, се представлява от юрк. Г., с пълномощно от с.з.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА СДВР – редовно призована, не изпраща представител.
СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице – полицейски инспектор към О“ПП“ - СДВР спрямо жалбоподателя ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, тъй като Х. Н. с ЕГН/ЛНЧ [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [улица](491-ВА) 7А , ет. 1 , ап. 2 като взел предвид, че Х. Н. ЛНЧ [ЕГН] е собственик на лек автомобил БМВ 520 с табели с регистрационен № ХН 0594, който управлявал на 06.06.20 г., около 14:16 часа, в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица], водачът управлявал МПС без да притежава СУМПС-неправоспособен водач, ЗА КОЕТО МУ бил СЪСТАВЕН АУАН СЕРИЯ GA № 225866/06.06.2020г. В тази връзка съставителят на ЗППАМ счел, че са налице ПРЕДПОСТАВКИТЕ НА ЧЛ.171 ,Т.2А, Б. „А“ ОТ ЗДВП за прилагане на ПАМ: ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯ НА ППС на основание чл. 22 от ЗАНН, наложил на Х. Н. принудителна административна мярка - Прекратяване на регистрацията на ППС ЗА СРОК ОТ 6 МЕСЕЦА, отнел документи: СРМПС №010588088 и 2 бр. рег. табели №ХН0594.

В издадения АУАН е записано, ч е нарушил разпоредбите на чл. 150 от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал.1 от АПК срок пред Административен съд – София град от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налага на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелство се установява от приетите по делото, като доказателства, Заповед на министъра на МВР, с която СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, заповед на директора на СДВР, с която са определени полицейските органи по чл.

142, ал.1, т.1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ – СДВР да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т.6 от ЗДвП и заповед на министъра на МВР.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 2а от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при спазване на материалния закон и при съобразяване с целта на закона, поради следните съображения:

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Според чл. 171, ал.1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 2а от ЗДвП (в редакцията към датата на издаване на обжалваната заповед), принудителната административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство“ се налага на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година; б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно действащата редакция на чл. 171, т.2а, б. „а“, в сила от 03.01.2018 г. прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно

превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС, без водачът да е правоспособен. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 150 от ЗДВП.

Посочената разпоредба предвижда, че всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4.

В случая безспорно е обстоятелството, че процесното МПС е собственост на жалбоподателя. Правилата за валидността и признаването в България на свидетелство за управление на МПС (СУМПС), издадено от чужди държави, са уредени в Закона за движението по пътищата, както и от няколко международни договора - Ж. конвенция за движение по пътищата от 1949 г., Виенска конвенция за движение по пътищата от 1968 г. и Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили. Тези международни договори са обнародвани, ратифицирани и влезли в сила за България. В Закона за движението по пътищата са предвидени ограничения по отношение на български граждани и чужденци, дългосрочно пребиваващи в България, притежаващи признато за валидно чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария. Ограничението се отнася до срока, в който посочените лица имат право да управляват в България с чуждестранното свидетелство, отговарящо на изискванията за валидност съгласно приложимия за него режим. В случая, ако се приеме, че жалбоподателят е имал СУМПС, издадено от друга държава, което не е доказано безспорно, с оглед нечетливите копия, които не са заверени по надлежния ред и съдът не кредитира, не става ясно дали това удостоверение е било придружено с превод на български език. При това положение принудителната административна мярка се явява законосъобразно наложена на жалбоподателя. Основание за издаване на ЗППАМ е именно АУАН.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не се опроверга, установената по делото фактическа обстановка и не са ангажирани писмени доказателства в подкрепа на неговата теза. В постановената заповед липсват констатации, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и представляващи самостоятелно основание за отмяна на индивидуалния административен акт. Както е видно от предявената жалба, жалбоподателят е бил наясно за какво му е наложена санкцията, предвидена в ЗДВП. В същата е посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвана същата. Твърденията,

изложени в жалбата са бланкетни и неподкрепени с доказателства, в същата се съдържат единствено и само формални, необосновани и недоказани констатации за незакопосъобразност.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на Х. Н., следва да се остави без уважение, а обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, издадена от полицейски инспектор към ОПП - СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ "прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца" на основание чл. 171, т. 2А, б. „а" от ЗДвП, да се потвърди като правилна и законосъобразна.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноски от ответника в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 71 - ви състав, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Н., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. С. С. САК, с адрес за призоваване: С., [улица], ет. 3, оф. 309, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-003879/12.06.20 г., издадена от П. П. на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2А, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

ОСЪЖДА Х. Н., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. С. С. САК, с адрес за призоваване: С., [улица], ет. 3, оф. 309, да заплати на П. Х. П. полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, сумата в размер на 100 лв, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: